

Jaarverslag 2017

Het Jaarverslag 2017 heeft, conform de Statuten van onze Vereniging, betrekking op de periode van 01 januari 2017 t/m 31 december 2017.

In dit Jaarverslag krijgt u een beeld van de activiteiten van de Vereniging, zoals ze in 2017 zijn ondernomen. Tevens krijgt u de samenstellingen van bestuur, leden en vrijwilligers per 31 december 2017 te zien.

Inhoudsopgave

pag. 3	Woordje van de Voorzitter
pag. 4	Samenstelling <ul style="list-style-type: none">- Bestuur- Leden- Vrijwilligers
pag. 7	Competitie goalball 2017-2018 <ul style="list-style-type: none">- Teamsamenstelling Waalwijk 1, 2, 3 en 4
pag. 8	- Van onze trainer
pag. 9	Activiteiten & evenementen van de vereniging <ul style="list-style-type: none">- Familie & Vriendentoernooi 2017
pag.10	- Verenigingsuitje 10 juni 2017
pag.11	- Het C-EK 2017 in Moldavië
pag.13	- Skibrillen en stilte bij sportwedstrijd in De Slagen
pag.15	- Goalball toernooi Griekenland, Thessaloniki
pag.17	Contactgegevens & Colofon

Woordje van de Voorzitter

Door: Marcel van Beijnen, voorzitter Goalball Vereniging Waalwijk

Beste lezer,

Het gaat goed met Goalball Vereniging Waalwijk. Het ledenaantal is stabiel en de gemiddelde leeftijd komt steeds lager te liggen. Uiteraard niets ten nadele van onze 40 plussers, die nog steeds op goed niveau meedraaien, maar zoals bij de meesten bekend is, loert binnen het verenigingsleven altijd het gevaar dat de verjonging uitblijft en de vergrijzing toeneemt.

De leeftijdsgrenzen bij Goalball liggen wel wat anders dan bijvoorbeeld bij voetbal. Afhankelijk van de staat van het fysieke lichaam kun je Goalball in de normale spelvorm pas beoefenen rond je 13e levensjaar. De piek ligt ongeveer tussen je 28e en je 35e levensjaar. Dit heeft alles te maken met concentratie, communicatie, rust, spelinzicht en de maximale ontwikkeling van het fysieke lichaam (dat gemiddeld doorontwikkeld tot je 28e). Goalballers met een goede basisconditie kunnen dus prima tot hun 60e of langer deze prachtige sport (in het bijzonder geschikt voor blinden en slechtzienden) blijven beoefenen. Helaas zijn er op dit moment binnen Nederland nog geen mogelijkheden voor kinderen of de beginnende jeugd om Goalball op een aangepast niveau te kunnen spelen. In België wordt er bijvoorbeeld Torball gespeeld. Deze sport heeft veel overeenkomsten met de sport Goalball, maar is veel toegankelijker voor alle leeftijden. Deze sport zou mijn inziens een perfecte opstap zijn naar het reguliere Goalball. Daarnaast zou het ook een prima ondersteunende sport zijn om bepaalde skills beter te kunnen ontwikkelen die zeer wenselijk zijn binnen de Goalball sport. Mijn wens is dan ook dat er initiatieven worden gestart om Torball in Nederland van de grond te krijgen en dat er dus meer mogelijkheden zijn om als blinde of slechtziende, jong of oud, deel te kunnen nemen aan een teamsport.

Binnen het Nederlandse Goalball hebben er afgelopen jaar ook een aantal veranderingen plaats gevonden. Zo zijn Adriaan en ikzelf dit seizoen in de Technische Commissie gestapt. Nadat er geen functionerend bestuur meer was hebben Adriaan en ik besloten om de draad op te pakken en Goalball Nederland weer een positieve boost te geven. Wij kunnen dit uiteraard niet alleen en wij zijn dus ook dank verschuldigd aan alle vrijwilligers die dit, samen met ons, willen bewerkstelligen. De afgelopen jaren is de landelijke competitie helaas geslonken en doen we er alles aan om Goalball Nederland weer gezond en groeiend te krijgen. Dit gaat niet vanzelf en zal dan ook zijn tijd nodig hebben om weer te herstellen. Onze wens is dan ook om landelijk weer een goed draaiende competitie te krijgen waar iedereen op zijn/haar niveau strijdt om die felbegeerde beker. Dit jaar bestaat de competitie uit een hoofdklasse, een eerste klasse en een tweede klasse. De bedoeling is dat in de toekomst er weer promotie/degradatie plaats gaat vinden en dat iedereen door een natuurlijke selectie op zijn of haar niveau kan presteren. Het Nederlands Kampioenschap 2018 komt naar Waalwijk. Als voorzitter ben ik erg trots, dat wij er zorg voor mogen dragen om dit geweldige toernooi in onze stad te organiseren. Ik nodig u dan ook nu alvast uit om op zaterdag 21 april 2018 te komen kijken in Sporthal de Slagen.

Dan nog een verandering: William, trainer van Waalwijk, is in het begin van 2017 aangesteld als bondscoach van de Nederlandse herenselectie. Hij heeft de opdracht gekregen om met een groep jonge jongens en wat spelers met meer ervaring naar het Europese Kampioenschap in Moldavië af te reizen. Carola, onze vrijwilligster, is gevraagd om William hierbij te assisteren. Samen hebben zij met de selectie spelers een mooie prestatie geleverd. Dit smaakt uiteraard naar meer. William en Carola zijn dan ook druk bezig om deze lijn door te zetten en met de Nederlandse herenselectie mooie prestaties neer te gaan zetten.

Zoals u misschien wel merkt zijn wij een enthousiaste en vooral een vooruitstrevende vereniging. En zoals ik al eerder aangaf, kunnen wij dit niet alleen. We zijn altijd op zoek naar mensen die bepaalde initiatieven kunnen aandragen/opzetten of een ondersteunende/helpende hand kunnen bieden. Kent u iemand of bent u zelf op zoek naar iets dergelijks om een ander van dienst te kunnen zijn, neemt u dan gerust contact met ons op. Onze contactgegevens vindt u verderop in dit verslag.

Rest mij alleen nog iedereen een gezond 2018 te wensen en een jaar met nieuwe inzichten en vooruitgang.

Met sportieve groet!

Samenstelling

Bestuur

In onderstaande tabel staan de gegevens van de drie bestuursleden over het jaar 2017.

Voorzitter:	Secretaris:	Penningmeester:
Dhr. M.J.J. van Beijnen (Marcel) Mede 16 5142 NT Waalwijk	Mw. K.E. Vugts-Mebius (Kim) Cortenbergstraat 86 5144 CC Waalwijk	De heer A.W.A.M. Vugts (Adriaan) Cortenbergstraat 86 5144 CC Waalwijk
M: 06-10707110 E: voorzitter@goalballwaalwijk.nl	M: 06-26568562 E: secretaris@goalballwaalwijk.nl	M: 06-53569991 E: avugts66@gmail.com

Leden

Aan het eind van 2017 heeft de Vereniging 15 leden, variërend in leeftijd van 19 tot 56 jaar. Ten opzichte van 2016 is het ledenaantal gegroeid. Er is in maart 2017 een nieuw lid bijgekomen, namelijk Joost van de Kreeke. In onderstaande tabel ziet u het ledenbestand per 31 december 2017.

Vrouwelijke leden	Mannelijke leden
Kim Vugts (48)	Arnold de Vooght (56)
Linda van Wijk (32)	Adriaan Vugts (51)
Mindy Kroon (24)	William Vugts (49)
Michelle Hereijgers (22)	Corné van Ierland (47)
	Carlo Klijsen (44)
	Pascal Wirken (44)
	Sebastiaan Hermans (39)
	Marcel van Beijnen (32)
	Wesley Dankers (25)
	Joost van de Kreeke (23)
	Frank van de Kreeke (19)

Vrijwilligers

Veel dank zijn we verschuldigd aan onze vrijwilligers. Ook dit jaar hebben ze ons met raad & daad terzijde gestaan om onze activiteiten ten uitvoer te brengen.

Buiten het vaste kader van vier vrijwilligers kunnen we incidenteel beroep doen op een aantal vrijwilligers uit de familie- & vriendenkring. Met name hun inzet tijdens evenementen en toernooien is onmisbaar.

In onderstaande tabel ziet u het vaste vrijwilligersbestand per 31 december 2017

Vrijwilligers:	Functie binnen de Vereniging:
William Vugts	Gediplomeerd trainer / coach / Scheidsrechter
Carola Sprangers	Assistent trainer / Scheidsrechter
Joep Klijsen	Chauffeur / helpende hand
Viola Zegers	Scheidsrechter

Competitie Goalball 2017-2018

Teamsamenstelling:

Hoofdklasse:

Waalwijk 1:	Waalwijk 2:
Sebastiaan Hermans	Adriaan Vugts
Pascal Wirken	Michelle Hereijgers
Marcel van Beijnen	Joost van de Kreeke
Arnold de Vooght	Kim Vugts
Mindy Kroon	Jeroen Meijer
	Frank van de Kreeke
Eerste klasse:	Tweede klasse:
Waalwijk 3:	Waalwijk 4:
Marcel van Beijnen	Michelle Hereijgers
Arnold de Vooght	Linda van Wijk
Joost van de Kreeke	Mindy Kroon
Frank van de Kreeke	Adriaan Vugts
Pascal Wirken	Carlo Klijsen
Sebastiaan Hermans	Kim Vugts

Van onze trainer

Door: William Vugts, trainer/coach Goalball Waalwijk /bondscoach Nederlandse herenteam

Dit jaar wil ik niet louter en alleen terugkijken op het afgelopen seizoen, ik wil met name benadrukken dat we als vereniging al jaren op de kaart staan. En niet alleen op de kaart, we zijn met regelmaat terug te vinden in het nieuws, we hebben een up to date facebook account en een eigen website. We zijn een gezonde stabiele vereniging die de lat steeds hoger legt en waarin sportieve prestaties hand in hand gaan met spel- en trainingsvreugde op ieders niveau. Ik ben trots op de onderlinge verstandhouding(en) en teamgeest. Onze oorspronkelijke missie en visie, zoals opgesteld en vastgelegd in de statuten, worden nog steeds op handen gedragen. Achter de schermen wordt daar veel tijd aan besteed. Daarom wil ik dit jaar een dank brengen aan ons bestuur. Daarnaast wil ik ook benadrukken dat we zonder onze vrijwilligers handen tekort zouden komen om alles te organiseren. En tot slot alle spelers die wekelijks in groten getale op komen dagen bij de trainingen.

Op basis van bovenstaande zou je dus kunnen zeggen dat we voldoen aan alle voorwaarden om ook sportief gezien stappen te zetten. En dat hebben we afgelopen seizoen dan ook gedaan; Waalwijk 1 is met afstand landskampioen geworden, een meer dan geweldige prestatie. Waalwijk 2 heeft zich kranig verweerd en is in de middenmoot geëindigd in een poule waar veel A-waardige spelers deelnamen.

Daarnaast zijn Carola en ik intensief betrokken geweest bij de Nationale herenselectie. Ik in de vorm van bondscoach en Carola als assistent bondscoach. We hebben verdienstelijk gespeeld op het Europees kampioenschap in Moldavië. Kortom, op sportief vlak hebben we een geweldige prestatie neergezet.

En of dat nog niet genoeg is, we hebben daarnaast ook nog eens nieuwe leden mogen verwelkomen, ik mag wel zeggen dat hun fanatisme nog meer elan geeft. Ook de schare fans die ze meenemen is fantastisch, daardoor hebben we een nieuwe scheidsrechter in ons midden. Ik kan nu alvast verklappen dat het komende seizoen veelbelovend gaat worden, ik nodig iedereen dan ook uit om een "kijkje" te nemen in de sportwereld van blinden en slechtzienden.

Met sportieve groet!

(foto: Nederlands herenteam in actie)

Activiteiten & evenementen van de Vereniging

Familie & vriendentoernooi 2017

Door: Michelle Hereijgers, lid

Op zaterdag 30 september was het weer zover: Het Familie- en Vriendentoernooi van Goalball Vereniging Waalwijk.

Na een korte introductie begonnen om 10.00 uur de wedstrijden. De teams waren ingedeeld in twee klassen: Enerzijds een A-klasse met ervaren spelers in een team en anderzijds een Familie- en Vriendenklasse met onervaren spelers. Vervolgens was de Familie- en Vriendenklasse opgesplitst in twee poules, waarbij er uiteindelijk kruisfinales werden gespeeld tussen de nummers 1 t/m 8 van iedere poule.

Zelf deed ik mee met mijn moeder en twee tantes in de Familie- en Vriendenklasse. Naast dat dit er natuurlijk hilarisch uit moet hebben gezien, was ik heel tevreden over hoe zij het deden. Net als de andere teams trouwens! Maar het was bovenal een heel gezellig en geslaagd toernooi. Iedereen was heel fanatiek, zowel in de A-klasse als in de Familie- en Vriendenklasse. Hierdoor waren wedstrijden vaak nog best spannend en leuk om naar te kijken.

Ook de kantine was goed verzorgd. Er waren genoeg drankjes en snacks te verkrijgen. En achteraf genoten de meesten van een 'gezonde sportmaaltijd' uit de frituur ;). Niemand kwam dus iets tekort.

Wat betreft de scheidsrechters en goaljudges was het ook goed geregeld. Zij stonden altijd klaar om de wedstrijden te fluiten, of om te helpen bij het 'ballen-vangen' als deze naast het veld kwamen. Zonder hen zouden wedstrijden praktisch onmogelijk zijn. Zij verdienen daarom zeker een groot compliment, net als de wedstrijdcoördinator, en alle andere organisatoren en vrijwilligers!

Kortom: Het was weer een heel geslaagde, leuke en gezellige dag om op terug te kijken! Hopelijk is iedereen volgend jaar weer van de partij. (op de foto: team Pink Ladies met Michelle)

Verenigingsuitje 10 juni 2017

Door: Joost van de Kreeke, lid

Aan mij de eer om als nieuw lid van Goalball Vereniging Waalwijk een stukje te schrijven over de jaarlijkse ledendag van de vereniging. Hierbij maakten we een tripje naar een vooraf onbekende locatie om elkaar te leren kennen, te ontspannen en een hoop lol te maken.

Samen met mijn broer Frank vertrok ik naar Den Bosch waar we met de rest hadden afgesproken om verder te reizen als groep. Wij waren natuurlijk flink aan het speculeren wat er zou gaan gebeuren die dag, we wisten wel van te voren de vertrektijd van de trein in Den Bosch en de kosten van de rit vanuit daar. Nou, dan is dat op te zoeken in de NS reisplanner.. Dus, we wisten ongeveer de richting, het moest in de buurt van Arnhem zijn.

Die reis duurde even, met alle overstappen bij elkaar, maar we stapten uit in Wolfheze, of all places. In dit dorp, in prachtige rustige omgeving, werd een evenement "het Schildfest" georganiseerd bij een verzorgingstehuis voor mensen met een visuele beperking (vrij saaie plek, maar met een zeer rustgevende sfeer). Uiteindelijk bleek het een veelzijdig festival te zijn, waar volgens mij voor iedereen iets te vinden was. Een paar voorbeelden: een dansshow, met mooie danseres, lekkere wafels en andere eetgelegenheden, een circus (wel veel te warme tent), Carolijn (hè Marcel), mooi weer met veel zon en er was gelukkig ook een bar.

Ik heb het in ieder geval naar mijn zin gehad, het was erg leuk om samen te zijn op deze ontspannen manier om ook een ander beeld te krijgen van nieuwe teamgenoten. Ik heb erg genoten van de gevatte omschrijvingen van Sebastiaan over bepaalde gang van zaken van activiteiten. Daarnaast hebben we veel gelachen om de toilet dames (en heer), wat verder intern mag blijven. Zo gebeuren er altijd weer aparte dingen. Samen eindigden we de dag op een gezellig terras op de markt van Den Bosch.

Tot twee jaar geleden heb ik veel gehockeyd, dit ging ik ooit al samen doen met mijn broer, maar we hebben nooit samen in een team gespeeld. Ik vind het nu een mooie ontwikkeling om deze sport (Goalball) samen te kunnen gaan spelen. Dat zal ongetwijfeld leuk worden in het eerste jaar competitie voor mij komend seizoen. Ik ben blij dat ik deze stap heb gemaakt naar de vereniging.

Tot ziens en groet!

(foto: Joost met een biertje in de hand)

Het C-EK 2017 in Moldavië

Door Pascal Wirken, lid goalball vereniging Waalwijk en speler Nederlandse herenselectie Goalball

Tja, waar zal ik beginnen. Het voortraject was, integer gezegd, bijzonder. Dit “spelertje” zal daar maar niet veel over vertellen...

Met een nieuwe bondscoach William en assistent Carola, zijn we met zes spelers naar Moldavië gegaan. Vier spelers van Waalwijk, Sebastiaan Hermans, Marcel van Beijnen, Frank van de Kreeke en ik, en twee spelers van de Pont/Haag, te weten Sebastiaan Barneveld en Kevin Bernadina.

Dit EK was er één van bijzondere ervaringen en verrassingen.

Op zondag 3 september vertrokken we gezamenlijk vanuit Breda naar Brussel Zaventem. Aangezien we van alles zouden kunnen tegenkomen dachten we op tijd te vertrekken. Dus een paar uur speling was ingepland. Nou, dat was eigenlijk niet nodig geweest. Ik had nooit gedacht dat je vanuit Breda binnen 55 minuten in Brussel kon zijn... Ach beter te vroeg dan te laat. Op het vliegveld hebben we op ons gemak wat gedronken en zeer interessante onderwerpen besproken... de stemming zat er al goed in. Uiteindelijk ging de vlucht om 22.00uur richting Chisinau. Een spannend moment voor het team. Dit omdat onze coach het helemaal niet op vliegen heeft. Maar dat ging allemaal erg goed gelukkig.

We hadden een goede vlucht maar de landing was de eerste opmerkelijke ervaring. Nooit gedacht dat je kon landen op kinderkoppen. Althans zo voelde het. Maar goed, het was een landing. Vanuit het vliegtuig dienden we in een bus te stappen die ons naar de arrival bracht. Deze bus was echt een Sovjet product. Het leek wel een tank. Groot, massief en geen comfort. Het was maar een kort stukje. Na het stempelen van onze paspoorten hebben we onze bagage opgehaald en onze contactpersoon gezocht. Die stond al klaar in een ruimte die ik niet verwacht had. Het gebouw van het vliegveld was opmerkelijk netjes, schoon en modern... Het kan dus wel in een derde wereld land. Sommigen hebben hier was geld gewisseld van Euro naar Leu (1 staat tot 20). Dus 50 euro was ongeveer 1000 Leu.

In een bus, waar ongeveer 20 man in zou kunnen, werden we naar het resort gebracht. Een redelijke bus, die later echter bepaalde gebreken had waar we toen nog niet van wisten. Midden in de nacht kwamen we aan in het resort. Vermoeid en uitgeput zijn we maar snel gaan slapen. Dit omdat we de volgende ochtend al vroeg aanwezig dienden te zijn voor de keuring.

De volgende ochtend mochten we ontbijten in een ruimte die als een soort veranda was. Omelet gevuld met rijstepap, koffie en cake... Ach het was te eten. Deze dag hebben we gebruikt om wat bij te komen van onze reis en korte nacht en wat gechild. Marcel was niet met ons naar Moldavië gekomen. Die had nog wat theaterverplichtingen en zou later die dag vanuit Oost-Europa komen. Door verschillende problemen heeft zijn reis wat langer geduurd en kwam pas laat die avond aan. We waren compleet.

Dinsdag mochten we kennis gaan maken met de speellocatie. Wederom een bijzondere ervaring. De bus waarmee we ons verplaatsten, had een bijzondere manier om zijn uitlaatgassen te lozen. Deels buiten de bus, zoals het hoort, deels in de bus. Als je achterin zat werd je gewoon vergast.

Het was een kleine 25 minuten rijden. Opmerkelijk was dat de bus geen 100 meter rechtdoor reed.

Sjonge, wat een slingerweg, dacht ik. William gaf aan dat het niet een slingerweg was maar dat de chauffeur de kuilen in de weg omzeilde... zachte of geen berm, vee wat niet achter hekken of prikkeldraad liep, zwerfhonden enz. Hmmm, ik hoop dat we er komen, is een gedachte die meerdere malen door mijn hoofd is gegaan.

Het gebouw waar we zouden gaan spelen was ook iets opmerkelijks. Tussen de krotten van huizen stond ineens een compleet nieuw gebouw. Ook in Nederland zou dit niet hebben misstaan. Een compleet zaalvoetbalstadion met rondom tribunes. De kleedkamers waren ingericht voor profs. Dit voelde goed.

Het ingooien was gewoon even proeven aan de ruimte en de zaal. Kevin voelde zich niet helemaal lekker. Maar zoals hij zei “even wat oefeningen en dan zweet ik het wel uit”. Marcel was ook wat uit zijn doen. Hij had niet alle spullen bij zich die hij wilde maar kon toch meedoen.

Na het ingooien hebben we even gekeken waar we tijdens het toernooi 's middags konden lunchen, en de winkel bezocht die ernaast was. Dit was op een paar honderd meter lopen van de speellocatie.

Woensdag was de opening en de eerste wedstrijden van het EK. Alle landen werden één voor één binnengeroepen en daarna werden we door een peloton bobo's toegesproken. Voorzitters en vice voorzitters van verschillende bonden wilden on allemaal succes wensen. Er Sovjet-achtig allemaal maar het

hoorde erbij. Na de opening hebben we wat wedstrijden bekeken en zijn we weer teruggegaan naar het resort.

Donderdag was onze eerste speeldag. Rusland was onze eerste tegenstander; De motivatie en inzet was er maar in de tweede helft was het al snel duidelijk dat we niet gingen winnen: 5-10 jammer maar wel ingecalculeerd. Onze tweede wedstrijd zou wel een prooi van ons worden. Kroatië zou geen moeite moeten kosten. En dat deed het dan ook niet. Met 10 doelpunten verschil werd de wedstrijd in ons voordeel beslist.

De eerste scheuren kwamen in de avond. Sebastiaan werd ziek. Hij liep letterlijk leeg. Balen want nu waren we minder flexibel in onze mogelijkheden. De volgende ochtend moesten we tegen de Denen spelen. Een directe concurrent voor de plaatsing bij de eerste vier in de poule. Aangezien Sebastiaan Barneveld niet kon spelen mocht deze oude heer het samen met Kevin en Marcel doen. De eerste helft was een spannende en pittige battle: 4-4. Tijdens de tweede helft ging alles bijna vanzelf. Halverwege konden we de Denen slachten. Uiteindelijk was de eindstand 12-5.

In de middag mochten we tegen de Bulgaren. Met wat pech verloren we hier net met 5-8. Een goede dag die veel vertrouwen gaf. De sfeer was goed, al ging het met Sebastiaan Barneveld niet zo goed. Die had wat extra middelen nodig om maar niet uit te drogen. Het zag er niet naar uit dat dat snel ging verbeteren.

Die avond werd Sebastiaan Hermans ook ziek, balen dus. Dit gaat niet goed, worden we allemaal ziek, dacht ik... Gelukkig hadden we het voordeel dat we pas op de zaterdag laat in de middag hoefden te spelen. Onze concurrentie had dan al gespeeld en we hadden al kunnen uitrekenen dat we sowieso door waren naar de kwartfinale. Maar er bestaat ook iets als vertrouwen kweken en sportiviteitsverplichtingen. Wij hoefden niet van de Roemenen te winnen om door te gaan. Zij echter wel. De Denen konden alleen doorgaan als de Roemenen niet zouden winnen van ons. Dus we hadden een grote groep supporters op de tribune. We werden enthousiast aangemoedigd en uiteindelijk bleek het allemaal goed te zijn geweest. We wonnen de wedstrijd met 7-6. Wij blij en ook de Denen erg blij.

Ik was het bijna vergeten maar op vrijdag kregen we bezoek. Joost en zijn moeder zijn vanuit Nederland overgekomen om ons te steunen en aan te moedigen. Daarnaast heeft Joost ervoor gezorgd dat het thuisfront kon meegenieten van onze prestaties.

Tijdens de wedstrijd tegen de Roemenen voelde ik mijn energie uit mijn lijf lopen... In de avond werd duidelijk waardoor dat kwam. Ook ik werd ziek. Voor mij was het toernooi als speler voorbij. Jammer, ik zat er goed in. Nu moest de rest het doen!

Onze tegenstander in de kwartfinale was Montenegro. Een verrassing want ze lieten Griekenland achter zich. In mijn ogen dé favoriet van het toernooi. Maar Griekenland was niet meer de ploeg van de week ervoor in Brugge. Tegen Montenegro hebben we gestreden tot het einde maar het bleek net niet genoeg te zijn. We hadden ze gebroken maar de tijd was onze laatste tegenstander. We hadden te weinig tijd: 6-8.

Na de wedstrijd is de ploeg naar de stad Chisinau geweest. William, Joost en moeder en ik zijn gebleven. Joost en moeder wegens een vlucht die ze die middag terug zou brengen naar Nederland. William en ik omdat we te gammel waren. Ik durfde niet ver van een toilet te gaan...

De laatste speeldag bleek Griekenland trouwens hun vorm van de week ervoor weer te hebben teruggevonden. Ze hadden en gelukje tegen Rusland die een Golden Goal in eigen doel gooide. In de halve finale werden de Portugezen verpulverd. Onze tegenstander in de kwartfinale haalde ook de finale door in de halve finale onze Italiaanse vrienden te verslaan.

De finale was niet echt meer een wedstrijd. De Griekse selectie was dusdanig sterk dat ze met de "mindere" spelers ook nog de Montegrijnen konden verslaan.

De prijsuitreiking was op het resort. We hebben het daar nog even flink gezellig gemaakt. Einde toernooi. De volgende ochtend weer terug naar huis...

Nog 1 avontuurtje: vroeger had je op de televisie een programma "De eerste de beste" genaamd. Een programma waar records werden gebracht te halen. Eén van de records was: hoeveel mensen er in een auto konden. Nou dat hebben wij ook gedaan. Niet alleen met mensen maar ook met bagage! Die 20 persoonsbus werd gevuld door ons met de Fransen. Wij met zijn achten en bagage. De Fransen met zijn tienden met bagage. Waaronder ook een massagetafel. Het paste maar daar was alles mee gezegd. De vlucht terug naar Nederland liep via Warschau. Eerst met een propellorvliegtuig en daarna met een "gewoon" vliegtuig. Met een kleine vertraging kwamen we aan op Schiphol. Daar stonden mijn supporters, mijn vrouw en kids, met een Nederlandse vlag ons op te wachten.

Jongens en dame: thanks voor deze onvergetelijke week!

Skibrillen en stilte bij sportwedstrijd in De Slagen

Zaterdag 11 november 2017 vond de eerste competitiedag van de hoofdklasse van Goalball, een sport voor mensen met een visuele beperking, plaats in Sporthal De Slagen in Waalwijk. Als toeschouwer en goalball-newbie ‘kijk je je ogen uit’.

Door: Marijke Notenboom, gepubliceerd in Weekblad Waalwijk d.d. 22 november 2017

Stilte

Bij aankomst bij Sporthal de Slagen op Landgoed Driessen in Waalwijk is het verdacht stil in de ontvangsthal. De deur naar de gang en sportzalen beneden blijkt op slot, maar via de trap is de gang van de eerste verdieping wél te bereiken. De eerste sportzaal aan de rechterzijde is op dat moment niet in gebruik. Er zijn slechts een tweetal jongemannen bezig om, zo lijkt het, een basketbaltoernooi voor te bereiden. Gelukkig klinkt er verderop gepraat en gelach wat uit de sportkantine blijkt te komen. In de kantine is het een drukte van jewelste, maar van eventuele goalballspelers is geen spoor te bekennen. Er stond toch zaterdag 11 november in de aankondiging? De zoektocht gaat verder, maar in de verte nadert het einde van de gang. Aan de rechterzijde is nog één deur te zien en deze leidt naar een verlichte bovenruimte die door middel van een glazen wand uitkijk geeft op een kleinere sportzaal. In eerste instantie doet de stilte vermoeden dat ook deze zaal leeg is, maar bij nadere inspectie is er wel degelijk activiteit in de sportzaal beneden. Er zijn goals opgezet even breed als het wedstrijdveld zelf. Daarnaast staan (of liggen) er op iedere helft drie spelers die allen skibrillen dragen ondanks er die dag nergens sneeuw te bekennen is. Menig nieuwsgierig bezoeker van de Slagen neemt een kijkje in deze ruimte en krijgt van een expert uitgebreid uitleg over de sport die hier gespeeld wordt.

Een balsport met skibrillen

Wanneer je als toeschouwer besluit een kijkje te nemen in de zaal zelf, valt het op dat er op het wedstrijdveld touwtjes met gele en witte tape op de lijnen van de vloer zijn geplakt. Al kruipend en tastend gebruiken de geblindeerde spelers de touwtjes om zich zo te kunnen positioneren. Als je nog dichterbij komt, zie je dat de skibrillen afgeplakt zijn; de deelnemers kunnen dus niks zien. Op deze manier kan iedereen aan goalball meedoen. Om zeker te zijn dat er niet wordt vals gespeeld, controleert de scheidsrechter tijdens de wedstrijd regelmatig of de brillen nog goed zitten. Inmiddels zijn de spelers klaar voor de eerste helft en nemen ze gespannen hun positie in. “Dit gaat een pittig potje worden”, vertelt Kim Vugts, speelster en secretaris bij Goalball Waalwijk. De termen in deze sport zijn allemaal in het Engels en daarom luidt de scheidsrechter de wedstrijd in met “Quiet please... Play!” Die stilte is er zeker! ‘Ogenblikkelijk’ leer je als goalball-beginneling dat de (in eerste instantie ongemakkelijke) stilte géén grapje is. Het kwartje (balletje?) valt en het wordt meteen duidelijk dat de bal die voor deze sport gebruikt wordt alles behalve een normale bal is; hij is voorzien van belletjes/rinkeltjes, zodat de blinde spelers kunnen horen waar de bal op dat moment is. Eigenlijk best logisch... De eerste helft begint en een speler van Waalwijk 1 krijgt de bal en stuitert deze met grote vaart richting goal van de tegenstander waar de bal behendig door een zijwaarts glijdende speler wordt tegengehouden. Je verwacht het misschien niet bij een sport voor mensen met een beperking, maar dat goalball ‘pittig’ is, was niet overdreven. Als goalballspeler moet je tegen een stootje kunnen zowel vanwege het intensieve contact met de grond als door het geraakt worden door de bal, die absoluut niet in de categorie ‘zachte/lichte ballen’ thuishoort. De kniebeschermers die de sporters dragen zijn niet voor de sier. Na een overtuigende overwinning van de eerste helft lijkt Waalwijk 2 de winnaar van de competitie te worden, maar tijdens de tweede helft lukt het Waalwijk 1 toch om de tegenstander in te halen en eindigt de wedstrijd met 17-14.

Herstel voor veteranen

Goalball is niet zomaar een leuk bedachte sport voor mensen met een visuele beperking. Net als andere paralympische sporten is deze sport na de Tweede Wereldoorlog ontstaan om veteranen met visuele beperkingen te helpen herstellen.

Goalball Vereniging Waalwijk is opgericht in 2008 nadat Kim en haar man na hun verhuizing van Purmerend naar Waalwijk in 1999 de sport toch misten. “Zo is het balletje gaan rollen”, grinnikt Kim.

Beleef het zelf!

Ben jij nieuwsgierig geworden naar deze sport? Lees meer over Goalball Vereniging Waalwijk via www.goalballwaalwijk.nl of vind 'Goalball Vereniging Waalwijk' via Facebook. Hier worden ook wedstrijden aangekondigd. Vergeet vooral niet om je vuvuzela en megafoon thuis of in je tas te laten! Ben je niet bang van een paar blauwe plekken en wil je 'kijken' of deze sport wat voor jou is ongeacht je nu blind, slechtziend of allesziend bent? Neem dan contact op met de vereniging via secretaris@goalballwaalwijk.nl of doe gewoon mee aan vier gratis proeflessen op woensdagavond van 18:45 tot 20:45u in de Juliana van Stolbergschool aan de Woeringenlaan 20 in Waalwijk.

Teamfoto goalball vereniging Waalwijk

Goalball toernooi Griekenland, Thessaloniki

Door: Carola Sprangers, vrijwilligster en assistent coach

Op vrijdag 1 december 2017 was het dan eindelijk zo ver.

De mannen van Waalwijk 1 gaan op weg naar een vriendschappelijk toernooi in Griekenland. Om 8 uur verzamelen we (Adriaan, Joost, Marcel, Arnold, Pascal, William, Kim en Carola) in Den Bosch. Iedereen is mooi op tijd en we vertrekken met 2 auto's richting Düsseldorf. In Düsseldorf aangekomen moesten we een stukje achteruit rijden. Op zich geen probleem al kostte het deze keer wel een zij-spiegel. We waren ruim op tijd aanwezig op het vliegveld. We hebben daar op ons gemak nog wat gegeten en gedronken, waarna we naar de gate gingen om te boarden.

De vlucht begon onstuimig. Er was veel wind met het opstijgen en het vliegtuig ging goed op en neer. En dan hebben we het nog niet gehad over de geur in het vliegtuig, wat later ons eten bleek te zijn.. Halverwege de vlucht wordt onze coach William niet goed. In het gangpad zakt hij in elkaar. Er wordt gevraagd of er een dokter aan boord is en gelukkig steken 2 mensen hun hand op. Hij ziet er erg slecht uit. De 2 doktoren zorgen er voor dat hij weer bij komt en na 10 minuten horen en zien we gelukkig weer een lach van onze coach. Wat een opluchting! De rest van de vlucht voelt hij zich verre van optimaal. De turbulentie tijdens het dalen was weer erg heftig, het vliegtuig ging alle kanten op. Toen we veilig geland waren is William nog even onderzocht op het vliegveld. Alle testen waren goed en hij voelde zich inmiddels iets beter, dus kon hij gelukkig gewoon mee naar het hotel om even bij te komen van deze 'onvergetelijke' vlucht.

Het hotel is netjes. De kamers zijn prima en het uitzicht op zee vanaf de balkons is prachtig. Wel jammer dat er een levensgrote kerstman (pop) onder het balkon steeds een serenade afspeelt van de meest verschrikkelijke kerstnummers.. We nemen allemaal even de tijd om te relaxen, de een rust in bed, de ander in de bar en er gaan er nog een paar boodschappen doen. Om 20.00 uur verzamelen we om te eten in het restaurant van het hotel. Ongelooflijk maar onze ober heeft acht jaar in Waalwijk gewerkt! Het eten was perfect, zoals Arnold dat zou zeggen. Carola sprong bijna op de tafel van blijdschap toen ze zag wat er op het menu stond; kip met friet! Na het eten hebben we even langs het strand gewandeld op zoek naar een pagotó (ijsje). Want van een toetje hebben ze hier nog nooit gehoord. Uiteindelijk vonden we het ijs bij een bakkerij, die om 21.30 uur nog open was. Op de terugweg hebben Joost en Marcel nog een kijkje genomen op de pier en bij terugkomst in het hotel ging de ene helft naar bed en de andere helft nog wat drinken in de bar. Na een tijdje schoof de coach van Griekenland bij ons aan en met nog een paar laatste tips gaat ook de rest van de delegatie van Waalwijk richting hotelkamer.

De wekker gaat vroeg... Na het ontbijt vertrekken we naar de sporthal. Nou ja, sporthal is een groot woord. Het is meer een loods met houten vloer, de regen tikt zachtjes op het dak en de wc's zonder wc papier zaten al onder de smerigheid. De kleedkamers waren een bouwval en het granol kwam van de muur. De douche werd gebruikt voor opslag van bouw materialen. We vallen van de ene verbazing in de andere. Maar toch mag dit alles de pret niet drukken.

Onze eerste tegenstander is het Griekse lokale team, waar de Griekse coach ons gisteren nog voor gewaarschuwd heeft: 'they play very well'. We beginnen de wedstrijd met een achterstand. Maar na een achterstand van 3-5 vechten we ons terug en bij rust is het 9-7 in ons voordeel. We proberen het vast te houden en ze komen nog dichterbij 11-10 in ons voordeel. Daarna gaat het vlug. We scoren de ene na de andere goal en nog voor het eindsignaal is de wedstrijd beslist in ons voordeel: 20-10. Wauw wat zijn we trots. We weten dat we nog twee zware tegenstanders krijgen in de poule. Een goed Russisch team wat Hongarije verslagen heeft, en het nationale team van Hongarije dat internationaal op hoog niveau speelt. Op papier twee onhaalbare wedstrijden, maar je weet nooit hoe een goalballetje kan rollen. De tweede wedstrijd tegen de Russen verliezen we, en we besluiten onze krachten te sparen en niet alles te geven zodat we nog wat energie overhouden voor de wedstrijd tegen de Hongaren. Net voor onze wedstrijd begon het keihard te regenen, door de bouw van de sporthal (lees loods), is er een oorverdovend lawaai in de hal. In overleg met de scheidsrechters moet het spel doorgaan, ze kunnen in verband met het schema de wedstrijd niet staken en we moeten beginnen. Binnen 3 minuten staan we 0-5 achter. Ze gooien alleen snelle strakke ballen die met deze regenval niet te horen zijn. We krijgen in de eerste helft drie penalty's mee, waarvan we er maar één weten te scoren. We gaan de rust in met een 2-7

achterstand. De tweede helft is de regen wat rustiger en we herpakken ons goed, maar de achterstand bleek te groot en we verliezen de wedstrijd met 5-10. Dit betekent dat we morgen om 10.00 uur spelen om de 5e en 6e plaats tegen Posmoskovie (Rusland). In dit team zit voor verschillende van ons team een oude bekende. In Moldavië hebben we kennis gemaakt met Conrad, deze Pool speelt dit toernooi mee in het Russische team. Dus we verwachten een zware, spannende wedstrijd morgen.

Terug in het hotel zijn de spelers eerst gaan douchen en daarna hadden we nog even tijd om te epibberen voordat we pas na 21.00 uur aan konden sluiten bij het diner. Een koosalade met tzatziki en saté stokjes (zonder saus) met friet. Na het eten zijn de meeste nog wat gaan drinken in de bar. Na een kort nachtje moesten we op tijd ontbijten. Om 10.00 uur stond onze laatste wedstrijd op het programma. We beginnen moeizaam en we gaan de rust in met een 8-3 achterstand.

We herpakken ons goed, de Russen worden moe. Joost valt fantastisch in en uiteindelijk is de winst voor de Russen met 12-8 (dus de 2e helft 5-4 in ons voordeel).

Na de 'medal-ceremonie' kregen wij ook nog een bewijs van deelname en een medaille.

Erg leuk als aandenken.

We zijn toen terug gebracht naar het hotel. Marcel en Joost hebben nog een duik genomen in de zee en de rest heeft zich op de kamers opgefrist omdat de verbouwing in de sporthal nog steeds op een laag pitje stond. We hebben een wandeling gemaakt over de boulevard en hebben heerlijk op het terras wat gedronken. Op het terras komen we onze Waalwijkse ober tegen, en we vragen waar we goed en voor Arnold veel kunnen eten. Hij vertelt het ons, maar wij kunnen geen Grieks lezen komen we later achter. Gelukkig hebben we zelf een leuke taverne gevonden. We eten en drinken daar volop en rekenen voor 8 personen 80 euro af. We vragen ons af of dat wel klopt, maar het blijkt toch echt zo te zijn. We vragen onze gastheer naar een leuke bar en hij verwijst ons naar café Joy. Daar drinken de meeste nog wat. Het is een gezellige avond met een gezellige barvrouw en vele pullen bier. Het toernooi is immers voorbij, tijd voor ontspanning. We besluiten rond 2 uur dat het toch tijd is om naar het hotel te gaan, want het ontbijt wordt om 7 uur geserveerd en om 8 uur staat de taxi klaar om ons naar het vliegveld te brengen. Arnold gaat met de lift naar de 2e verdieping, maar als hij boven is blijft hij tussen de deur vast zitten. Gelukkig weten we hem te bevrijden. En kan iedereen toch met een gerust hart gaan slapen.

De volgende morgen voelt niet iedereen zich topfit. Na het ontbijt meteen de taxi in richting het vliegveld. Ik vraag me af hoe deze vlucht gaat verlopen.. Deze vraag blijkt gegrond. Maar dat vragen jullie de heren zelf maar. We landen veilig in Düsseldorf en rijden onderweg naar huis nog even langs de MacDonalDs. Het was een top weekend. We zijn weer veel mooie verhalen en ervaringen rijker!

(teamfoto Waalwijk op het Griekse toernooi met medailles en oorkonde)

Contactgegevens & Colofon

Contactgegevens

Goalball Vereniging Waalwijk

P/a Cortenbergstraat 86

5144 CC Waalwijk

Mob.nr.: 06-26568562

secretaris@goalballwaalwijk.nl

www.goalballwaalwijk.nl

[fb: Goalball Vereniging Waalwijk](#)

IBAN NL28 RABO 01175.99.247

KvK nummer 17231539

Colofon

Het Jaarverslag 2017 wordt uitgegeven door het Bestuur van Goalball Vereniging Waalwijk.

De tekstbijdragen zijn van Marcel van Beijnen, William Vugts, Michelle Hereijgers, Joost van de Kreeke, Pascal Wirken, Marijke Notenboom, Carola Sprangers.

Het Jaarverslag is samengesteld door Kim Vugts.

Het Jaarverslag is vormgegeven door Kim Vugts.